

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **M. S.**, nar. X, státní příslušnost Ukrajina
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Helenou Pindejovou
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 11. 2021, č. j. MV-176073-4/SO-2021

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 22. 12. 2021 doručenou zdejšímu soudu dne 27. 12. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 11. 2021, č. j. MV-176073-4/SO-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb.,

správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „Ministerstvo vnitra“ nebo „prvostupňový orgán“) ze dne 16. 7. 2021, č. j. OAM-14921-18/TP-2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž Ministerstvo vnitra zamítlo žalobci žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni podání žádosti (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), z důvodu nepředložení dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území.

II. Obsah žaloby

- Žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného i prvostupňového rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Správní orgány nezohlednily veškeré dokumenty zaslané žalobcem a jeho vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 23. 4. 2021. Byť žalobce neuvedl odvolací důvody, žalovaná byla povinná zabývat se odvoláním v celém rozsahu včetně argumentace žalobce učiněné v průběhu celého řízení, jakož i všemi poskytnutými dokumenty. Žalovaná se však zabývala toliko předloženou pracovní smlouvou ze dne 1. 2. 2021, přestože žalobce předložil vícero dokumentů, o kterých se domníval, že splňují požadavky prokazující zajištění finančních prostředků k pobytu na území. Žalovaná tak postupovala v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu. Stejného pochybení se dopustil rovněž prvostupňový orgán, s nímž neměla žalovaná následně souhlasit tím, že prohlásila prvostupňové rozhodnutí za souladné se správním řádem a zákonem o pobytu cizinců.

III. Vyjádření žalované

- Žalovaná se k podané žalobě vyjádřila podáním ze dne 11. 4. 2022, v němž odmítla žalobní námitky a odkázala na spisový materiál a napadené rozhodnutí. Žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost napadeného rozhodnutí zpochybňovala. Poukázala též na žalobcem podané blanketní odvolání, které žalobcem ani přes výzvu nebylo doplněno. V řízení postupovala v souladu se zákonem, proto navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

- Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
O žalobě soud rozhodl, aniž by nařizoval jednání, za splnění podmínek vyplývajících z § 51 s. ř. s.
- Žalobce ve svém návrhu argumentoval toliko nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí.
- Z rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu k tomuto tématu (např. rozsudky ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 27/2008-76, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, publikovaný pod č. 133/2004 Sb. NSS, a ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, publikovaný pod č. 244/2004 Sb. NSS) je zřejmé, že rozsudek je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, například pokud z něho jednoznačně nevyplývá, Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.

podle kterých ustanovení a podle jakých právních předpisů byla v kontextu podané správní žaloby posuzována zákonnost napadeného správního rozhodnutí; pokud je jeho odůvodnění vnitřně rozporné, popřípadě je-li výrok v rozporu s odůvodněním; pokud z jeho výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně, jehož výrok je vnitřně rozporný. Dále se jedná o případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán. I nepřezkoumatelnost rozsudku pro nedostatek důvodů je soudní judikaturou bohatě zmapována. Zmínit lze například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, publikovaný pod č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, publikovaný pod č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64, a ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245). Z nich se podává, že rozhodnutí soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže například není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; dále z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě; proč považuje žalobní námitky za liché, mylné nebo vyvrácené; či proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy. Dalším důvodem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí může být případ, kdy soud opomněl přezkoumat některou ze žalobních námitek včas uplatněných, či obsahuje-li odůvodnění rozsudku toliko převzaté pasáže z publikovaného judikátu v jiné, skutkově i právně odlišné věci, aniž dále rozvádí dopad převzatých závěrů na konkrétní souzený případ a na samotné rozhodnutí ve věci. Dle Nejvyššího správního soudu pak **pro posouzení přezkoumatelnosti správních rozhodnutí platí v podstatě stejné kautely, jako pro posouzení přezkoumatelnosti soudních rozhodnutí** (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2012, č. j. 7 As 163/2012-18).

7. Podle žalobce byl postup žalované v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí nebyly uvedeny potřebné důvody, které by objasňovaly, jak se žalovaná vypořádala se všemi dokumenty předloženými v řízení před prvostupňovým orgánem, které podle něj prokazovaly zajištění finančních prostředků k pobytu na území.
8. Dle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
9. Krajský soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že žalovaná postupovala v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu. Již na straně 3 napadeného rozhodnutí v rámci rekapitulace dosavadního průběhu řízení žalovaná poukázala na sdělení žalobce ze dne 7. 5. 2021 a v rámci téhož odstavce následně konstatovala: *„K vyjádření předložil pracovní smlouvu uzavřenou u spol. ZONORA s.r.o. dne 1. 2. 2021 a dne 31. 5. 2016, mzdový výměr ze dne 30. 12. 2019, přehled čistých příjmů za červen 2020 až srpen 2020, prohlášení paní S. H. a Z. H. ze dne 28. 4. 2021 o tom, že s odvolatelem nesdílejí společnou domácnost, prohlášení odvolatele ze dne 28. 4. 2021, že nesdílí společnou domácnost s paní Z. H., S. H. a Z. H.“* V rámci vypořádání se s odvoláním pak na s. 6 napadeného rozhodnutí žalovaná nejprve obdobně uvedla podklady, které žalobce doložil v rámci vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí, aby následně tyto podklady zhodnotila [viz odstavec začínající spojením „K předloženým dokladům (...)“]. Na s. 7 napadeného rozhodnutí žalovaná konstatovala: *„V průběhu vedeného řízení ani do dne vydání rozhodnutí Komise nepředložil doklad o ukončení pracovního poměru u spol. ZONORA s.r.o., tedy správní orgán prvního stupně nemohl*

akceptovat skoro rok staré příjmy, neboť z předložených dokladů nevyplývá, že by odvolatel u tohoto zaměstnavatele nevykonával výdělečnou činnost a nemohl předložit jeho aktuální příjmy z této výdělečné činnosti. Komise shrnuje, že není tedy zřejmé, zda byl ukončen pracovní poměr odvolatele a případně, kdy k němu došlo. Pokud byl pracovní poměr ukončen někdy v rozmezí srpen 2020 až září 2020, odvolatel přes rok nevykonává žádnou výdělečnou činnost, není Komise jasné, z jakých finančních prostředků pobýval na území a hradil nájem, případně další platby spojené s pobytem na území (např. zdravotní pojištění).“ Dále se žalovaná zabývala pracovní smlouvou ze dne 1. 2. 2021, aby posléze uzavřela, že žalobce neprokázal splnění podmínky určité výše měsíčního příjmu, pročez byl dán důvod pro zamítnutí žádosti žalobce.

10. Na základě uvedeného proto soud neshledal opodstatněným tvrzení žalobce, že žalovaná bere na zřetel vyjádření pouze k některým předloženým materiálům, ačkoliv žalobce předložil vícero dokladů, prokazujících zajištění prostředků k pobytu na území, neboť se žalovaná v napadeném rozhodnutí zabývala všemi žalobcem poskytnutými dokumenty, jakož i jeho vyjádřeními. Při tomto posouzení upozornila i na chybějící dokumenty (ukončení pracovního poměru u společnosti ZONORA s.r.o. či potvrzení o příjmech za další období), které by byly potřebné k prokázání stálého a pravidelného příjmu, na základě kterých by byla splněna podmínka dostatečného příjmu. Žalovaná dostatečně přihlédla k veškeré argumentaci žalobce a poskytnutým dokumentům, které žalobce předložil v průběhu celého správního řízení. Odůvodnění žalované je zcela dostatečné a žalovaná se v něm zabývala veškerými relevantními okolnostmi případu.
11. Nelze v této souvislosti odhlédnout rovněž od toho, že žalobce své blanketní odvolání nedoplnil, čímž se sám připravil o možnost vznést konkrétní odvolací námitky, jimiž se má žalovaná zabývat. V této souvislosti soud dospěl k závěru, že žalovaná postupovala v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu, dle něhož odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
12. Ke vznesené námitce nepřezkoumatelnosti lze v obecné rovině dále uvést, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, podle kterých ustanovení a podle jakých právních předpisů žalovaná posuzovala zákonnost prvostupňového rozhodnutí. Žalovaná také jasně uvedla, z jakých dokumentů při svém rozhodnutí vycházela. Odůvodnění napadeného rozhodnutí není vnitřně rozporné, není ani v rozporu s výrokem v něm učiněným, tyto obě části rozhodnutí jsou od sebe odlišeny a z výroku je zřejmé, jakým způsobem žalovaná věc rozhodla. Dále z napadeného rozhodnutí vyplývá, jakými úvahami se žalovaná řídila při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu. S ohledem na blanketní odvolání žalobce nelze uvažovat o tom, že by žalovaná opomněla vypořádat některou z odvolacích námitek.
13. Soud neshledal žádnou vadu, pro kterou by napadené rozhodnutí mělo být považováno za nepřezkoumatelné. Proto k uvedené námitce nepřezkoumatelnosti na základě výše uvedených důvodů konstatuje, že ji shledává nedůvodnou.
14. Závěrem soud poukazuje na opakovanou žádost žalobce o přerušení řízení před prvostupňovým orgánem, aby měl dostatek času na doložení splnění podmínky

nezbytného příjmu. Byť prvostupňový orgán zpočátku této žádosti vyhověl a žalobce v průběhu řízení dostatečně poučil, jakým způsobem má doložit splnění této podmínky, žalobce přesto nebyl schopen toto doložit potřebnými dokumenty.

V. Shrnutí a náklady řízení

15. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalované, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedená žalobní námitka uplatněná žalobcem není důvodná. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
16. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalované, která měla v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žalované náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. srpna 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu